

Література.

1. Офіційний сайт Європейського Союзу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nas.gov.ua/Pages/default/aspx>.
2. Horizon 2020 The Framework program for research and innovations (Brussels, XXX Com (2011808/3).
3. Офіційний сайт Міністерства сільського господарства США [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.USA.gov>

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ (АПК)

***МАСЛЮК І.О., АСПИРАНТ*,
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Інноваційний розвиток агропромислового комплексу України можливий лише в стабільному макроекономічному середовищі з урахуванням ефективних економічних реформ в суміжних сферах діяльності (зокрема, освіти, фінансовій, зовнішньоекономічній, інвестиційній, інформаційній та інших сферах).

Роль держави в інноваційному процесі має базуватися на чіткому алгоритмі та розумінні необхідності оптимального поєднання методів і способів державного, ринкового та публічного регулювання розвитку інноваційної діяльності.

Доцільність застосування системного підходу до інноваційного розвитку АПК зумовлена низкою факторів:

– у процесі інноваційного розвитку агропромисловий комплекс є само організованою системою, яка включає множину взаємопов'язаних елементів та може бути охарактеризована сукупністю системних ознак;

– багатовимірність та складність інноваційного розвитку обумовлює переважне використання системного підходу та системного аналізу;

– системний підхід дозволяє об'єднати та застосувати досягнення різних сфер наукових знань;

– реалізація системного підходу направлена на постановку цілей та вироблення комплексних і раціональних шляхів їх досягнення.

* Науковий керівник – Маргасова В.Г., д.е.н., професор

Система інноваційного розвитку агропромислового комплексу є сукупністю множини елементів регулювання АПК, які забезпечують формування та реалізацію стратегії інноваційного розвитку, а також їх взаємозв'язок, що визначає процес інноваційного розвитку і описує його реалізацію для забезпечення безперервності та ефективності розвитку комплексу з урахуванням досягнення цілей інноваційної діяльності.

Сутність системи інноваційного розвитку АПК проявляється в об'єднанні *процесної* (сукупність послідовних етапів процесу інноваційного розвитку та зв'язків між ними), *функціональної* (сукупність функцій, які реалізуються в процесі інноваційного розвитку АПК) та *виконавчої* (сукупність науково-дослідних, виробничих, фінансових, комерційних, маркетингових та інших структур) підсистем на основі прямих і зворотних зв'язків, взаємозв'язку з зовнішнім середовищем, а також ресурсного, нормативного, методичного, інформаційного, науково-освітнього, техніко-технологічного, консультативного та маркетингового забезпечення інноваційного процесу.

Визначені основні напрями організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку АПК:

1) *ресурсне* (дозволяє здійснювати інноваційний процес на основі забезпечення різного роду ресурсами (матеріальними, нематеріальними, фінансовими, кадровими та ін.));

2) *нормативне* (сукупність законодавчих та нормативних актів, що регулюють інноваційний розвиток в АПК та економіці в цілому за всіма напрямками діяльності учасників інноваційного процесу);

3) *методичне* (включає комплекс методик функціонування та розвитку системи інноваційного розвитку АПК та її підсистем, а також методів та способів проведення інноваційної діяльності та функціонування агропромислового комплексу);

4) *інформаційне* (сукупність інформаційних даних для проведення інноваційної діяльності та розвитку АПК, а також забезпеченість інформаційними системами і технологіями);

5) *науково-освітнє* (включає адаптацію освітніх програм підготовки та перепідготовки фахівців до сучасних вимог і умов інноваційного розвитку, розвиток науково-дослідницьких організацій, сприяння взаємозв'язку науково-освітньої та виробничої сфери);

6) *техніко-технологічне* (полягає в сприянні доступності підприємствам агропромислового комплексу сучасної техніки та

технологій на основі розвитку ринку інтелектуальної власності та обміну технологіями);

7) *консультаційне* (визначається можливістю аутсорсингу фахівців для розробки та супроводження інноваційних проєктів);

8) *маркетингове* (полягає у доступі суб'єктів інноваційного процесу до результатів маркетингових досліджень та розвитку інноваційного маркетингу).

Констатовано, що важливим є при регулюванні інноваційної діяльності агропромислового комплексу створення та розвиток інноваційних кластерів, які дозволяють реалізувати усі стадії інноваційного процесу – від генерації ідеї до створення інновацій та впровадження у виробництво.

За результатами проведеного дослідження виділені пріоритетні напрями державного регулювання інноваційного розвитку АПК:

- удосконалення інноваційної політики АПК як основи визначення напрямів інноваційного розвитку та забезпечення економічного зростання комплексу і національної економіки в цілому;

- стимулювання технологічної модернізації підприємств АПК із застосуванням заходів податкового й митного регулювання;

- розвиток фінансової підтримки впровадження інновацій в АПК, у тому числі за рахунок співфінансування програм інноваційного розвитку, механізму грантового фінансування тощо;

- координування реформування та реалізації бюджетної, податкової, зовнішньоекономічної, грошово-кредитної політики для забезпечення вирішення завдань інноваційного розвитку АПК;

- забезпечення взаємодії держави, підприємств АПК та науково-дослідних установ для визначення пріоритетних напрямів технологічного розвитку комплексу;

- підвищення інноваційно-інвестиційної привабливості АПК;

- сприяння прозорості витрачання бюджетних коштів на підтримку інноваційної діяльності в АПК;

- підтримка створення та розвитку інноваційних кластерів в АПК, у тому числі за рахунок залучення малих та середніх інноваційних підприємств.

Література.

1. Кропивко М.Ф. Напрями реформування системи управління аграрним сектором в умовах євроінтеграційних процесів / М.Ф. Кропивко // Економіка АПК. – 2017. – № 2. – С. 26-28.

2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

3. Канавцев С.В. Сутність, проблеми та шляхи вдосконалення державного регулювання аграрного сектору України / С.В. Канавцев // Вісник аграрної науки, 2016. – № 9. – 214 с.

4. Кирилов Ю.Є. Розвиток аграрного сектору економіки в умовах глобалізації / Ю.Є. Кирилов // Економіка АПК. – 2016. – № 5. – С. 23-26.

5. Данилишин Б. Нова державна підтримка агропромислового комплексу – шлях в нікуди [Електронний ресурс] / Б. Данилишин. – Режим доступу: http://ukr.lb.ua/economics/2016/04/07/332278_nova_derzhavna_pidtrimka.html

ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНИМ ПРОЦЕСОМ НА ПІДПРИЄМСТВІ: АНАЛІЗ ТЕОРЕТИЧНИХ НАПРАЦЮВАНЬ

НАКІСЬКО О.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,

РУДЕНКО С.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Сучасне підприємство є складною комплексною організаційно-виробничою системою, складові якої постійно змінюються і взаємодіють між собою. Досягнення поставлених завдань в умовах конкуренції, що збільшується серед підприємств, веде до зростання обсягу та ускладнення процесів виробництва, аналізу, планування, управління, внутрішніх і зовнішніх зв'язків з постачальниками, посередниками і т. д.

Однак інноваційну діяльність в процесі динамічного розвитку підприємства не можна вважати повною мірою обґрунтованою і адаптованою без залучення сучасних підходів економіко-математичного моделювання.

Розглянемо сучасні підходи до моделювання соціально-економічних систем, зокрема, пов'язаних з управлінням інноваційним процесом на підприємстві. Так, досліджувалося питання математичного моделювання інноваційного розвитку в аграрній економіці [1, 2]. Були запропоновані моделі формування та функціонування інноваційних систем оновлення аграрних кластерів та розроблено відповідні моделі. Були використані методи теорії однокритеріальної оптимізації на гіперграфах, за допомогою засобів